

PRZEDMOWA

Zakład Przeróbki Kopaliny i Odpadów Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej prowadzi szeroką działalność dydaktyczną, naukową i organizacyjną. Dbamy pilnie, aby nasza praca i rozwój były możliwie jak najbardziej zharmonizowane między tymi rodzajami aktywności. Dlatego prace inżynierskie i magisterskie dyplomowe, a także prace doktorskie, były tak ukierunkowane, aby pozwalały nie tylko otrzymać odpowiednie stopnie zawodowe i tytuły naukowe, ale także były użyteczne dla innych i przynosiły pożytek naukowy dla ludzkości w postaci publikacji naukowych oraz doniesień konferencyjnych, a w efekcie prowadziły do jak najlepszego wykorzystania bogactwa zasobów krajowych rud miedzi.

W ramach tej serii wydano jak dotąd dwie monografie. Pierwsza z nich dotyczyła zagadnienia flotacji substancji w obecności soli nieorganicznych (Tomasz Ratajczak i Jan Drzymała, Flotacja solna, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław, 2003), a druga negatywnym zjawiskiem mechanicznym we flotacji (Żaklina Konopacka, Flotacja mechaniczna, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław, 2005). Obecnie wydajemy trzecią monografię z tej serii (Łupek miedzionośny, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław, 2014), która jest poświęcona łupkowi cechsztyńskiemu, znanego także jako Kupferschiefer, a w Polsce występującemu w złożach miedzi Legnicko-Głogowskiego Zagłębia Miedziowego (LGOM) i eksploatowanemu przez KGHM Polska Miedź S.A.

W ostatnich latach działalności Zakładu Przeróbki Kopaliny i Odpadów Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej realizowano wiele prac studenckich i badawczych własnych oraz na zlecenie przemysłu, które dotyczyły właśnie łupka miedzionośnego. Zainteresowanie łupkiem i jego właściwościami wynika z jego niezmiernie ważnych i ciekawych geochemiczno-petrograficznych właściwości, które z jednej strony powodują, że jest on ważnym technologicznie składnikiem rudy z bogatą zawartością miedzi i różnych metali, a z drugiej stwarza on szereg trudności na wszystkich etapach przerobu rud miedzi, w tym podczas wzbogacania flotacyjnego oraz przerobu hutniczego. W wyniku tych prac, a także prac uczonych z wielu krajowych i zagranicznych ośrodków badawczych, uległa znacznie rozszerzeniu nasza wiedza o łupku miedzionośnym, co może się przyczynić do doskonalenia istniejących technologii wykorzystanie rud miedzi, a także do opracowania nowych technologii jego przerobu.

Z wielką przyjemnością oferujemy Państwu, czyli studentom i pracownikom wydziałów górniczych i chemicznych oraz mineralurgom pracującym w przemyśle

miedziowym i z nim współpracującym, a także każdemu czytelnikowi żądnemu wiedzy, pierwszą część monografii Łupek miedzionośny. Druga część monografii ukaże się drukiem wkrótce.

Dla przejrzystości monografii, każdy jej rozdział poświęcony został innemu zagadnieniu i firmowany jest nazwiskami tych, którzy nad danym zagadnieniem pracowali.

Życzymy przyjemnej lektury.

Redaktorzy naukowci: Jan Drzymała i Przemysław B. Kowalczyk